

Binele de știut

ANUL III • NR. 7 / 2019 • SERIE NOUĂ

**1.400 DE „TINERI ÎN CETATE”,
LA IAȘI**

**PR. MARIUS
BĂRĂSCU**

**MIHAI NEȘU:
ORTODOXIA ESTE
HARTA PERFECTĂ**

**SIMONA HALEP:
MAICA DOMNULUI
E MEREU ÎN
GÂNDUL MEU!**

Preotul Marius Gabriel Bărăscu

Părintele Marius Gabriel Bărăscu a decedat miercuri, 7 august 2019, în urma unui accident rutier petrecut cu o zi înainte de a împlini 35 de ani. A lăsat în urmă o soție îndurerată și patru copii: Anastasia, Sofiana, Irina și Nicolae.

A fost parohul comunității din Parava, județul Bacău timp de cinci ani.

Preotul a fost condus pe ultimul drum de Arhiepiscopul Ioachim al Romanului și Bacăului. Familia îndurerată a primit un ajutor financiar de 5.000 de lei de la Arhiepiscopia Bucureștilor, iar Arhiepiscopia Romanului a inițiat demersurile în vederea achiziționării unei locuințe în Bacău pentru soție și copii.

Dacă vrei să donezi pentru acest caz poți afla mai multe detalii pe site. ➔

”De aceea l-a chemat

Alături de copii și de soție, l-au condus pe ultimul drum pe părintele Marius Bărăscu preoți colegi, clerici din Protopopiatul Sascut și enoriașii cărora le-a fost îndrumător spiritual timp de cinci ani.

„Părintele Marius Gabriel și-a încheiat pregătirea pentru a intra în viața veșnică și în odihna lui Dumnezeu. Credem că Dumnezeu l-a considerat apt pentru Împărăția Sa, de aceea l-a chemat, după noi oamenii cu judecată imparțială și egoistă, înainte de vreme”, a spus Arhiepiscopul Ioachim.

„El a rânduit ca Părintele Marius Gabriel să meargă și să constate că tot ce a propovăduit în scurta, dar rodnică viață de preot, a fost după planul și voia inefabilă a lui Dumnezeu”.

Ce înseamnă a fi român din perspectiva irlandezului PETER HURLEY

Irlandezul Peter Hurley, stabilit în țara noastră de un sfert de secol, a conferențiat sâmbătă, 24 august 2019, la Întâlnirea Tinerilor Ortodocși (ITO) Vaslui, unde le-a vorbit participanților despre ce înseamnă a fi român din perspectiva sa.

© Episcopia Hușilor

În cadrul conferinței intitulată „Tradiție și modernitate, istorie și prezent pentru tânăru contemporan. Satul românesc”, Peter Hurley a prezentat rețeta din „cinci cuvinte” care îi face pe români „diferiți, unici și prețioși”.

Prmul cuvânt din această rețetă este „limba română” și a subliniat că „în Irlanda 0.3% din populație mai vorbește irlandeză”, deoarece acum 150 de ani și-au „aruncat la gunoi” limba lor străveche.

„Nimeni nu poate să îți fure identitatea, dar tu singur poți să o arunci la coșul de gunoi”, a spus Peter Hurley.

Al doilea cuvânt la care a făcut referire

irlandezul este „credința” românilor în Dumnezeu care este una „foarte puternică”.

„Sunteți singurul popor ortodox latin din lume. Asta vă pune într-o poziție de balama între tot ce este în Est și tot ce este în Vest”.

În rețeta identificată, el a amintit și de „pământul” românesc. „Pământ cum găsești în România nu există în Europa. Din acest pământ atât de fertil și de roditor a izvorât o cultură tradițională, autentică bineînțeles”.

Locul patru este ocupat de „cultura tradițională” care încă se găsește „în această parte a Europei”.

A cincea trăsătură definitorie pentru români, „probabil și cea mai dureroasă”, este, potrivit lui Peter Hurley, „jertfa”. „Această jertfă este continuă, aparent interminabilă”. ➔

”

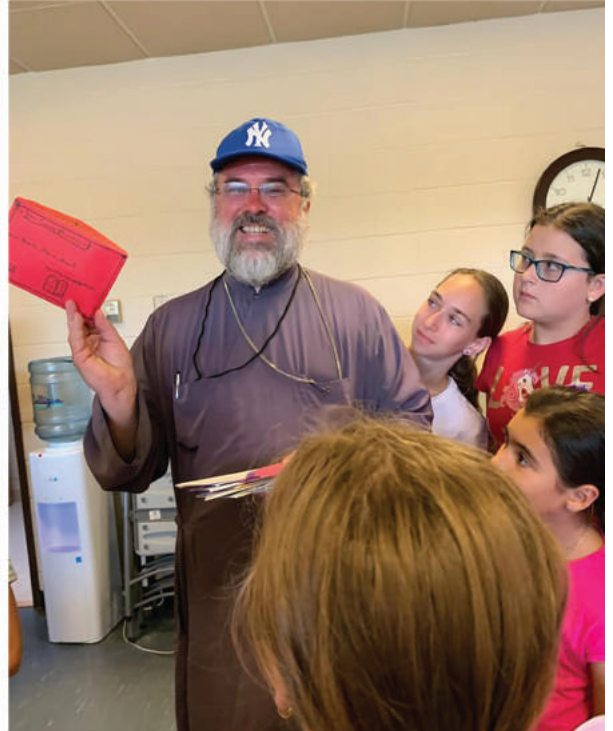
Cel mai tare lucru pe care l-am găsit de când am venit în România este chiar România în sine și, de departe, este și cel mai neînțeles lucru.

© Ziariști online

Tabăra
Internațională
OASA

Tabere

pe **Basilica.ro**
Săptămâna

©doxologia.ro

de vară

în cadrul proiectului
în imagini

← Săptămâna în imagini

De mai bine de un an de zile fotoreporterii Basilica.ro vă aduc în atenție, la fiecare început de săptămână, știrile religioase în imagini.

Proiectul a început în iulie 2018 și are scopul de a prezenta cele mai interesante fotografii din lumea ortodoxă ce acoperă o varietate de subiecte de la sărbători bisericești până la evenimente culturale și viață spirituală.

Am ales să vă prezentăm în acest număr sarea și piperul din ultimele articole „Săptămâna în imagini”: fotografii cu tineri în taberele de vară ale bisericii. Colajul de la paginile 4-5 este doar o imagine de ansamblu asupra a modului în care și-au petrecut vacanța de vară mii de tineri apropiați de Biserică și interesați de valorile Ortodoxiei.

Colajul cuprinde fotografii de la:

- Tabăra Internațională de la Mănăstirea Oașa
- Tabăra de vară „Sfânta Teodora de la Sihla” - Toronto
- Tabăra de tradiție și spiritualitate organizată de MOREOM la Mănăstirea Putna
- Tabăra de vară organizată de Parohia „Izvorul Tămăduirii” - Fundu Tutovei, Bacău
- Tabăra de copii din Rozavlea - Șesu Mănăstirii
- Pelerinajul pedestru „Pe urmele sfinților nemțeni”
- „Vara copiilor” - Parohia „Sfântul Ioan Botezătorul” din Bucecea, Botoșani
- Tabăra „Tinerii, speranțe vii, bucuria satului” organizată de Protopopiatul Ilfov Nord la Mănăstirea Sitaru
- „Tabăra Bucuriei” organizată de Arhiepiscopia Iașilor prin Departamentul Minorități
- Tabăra „Copilărie și credință” organizată de Episcopia Hușilor
- Tabăra „Pe munte, spre cruce!”, organizată de Arhiepiscopia Bucureștilor la Mănăstirea Caraiman - Bușteni
- Tabăra de creație „Icoana în suflet de copil” de la Mănăstirea Timișeni-Șag

Patriarhul României a împlinit 68 de ani

Patriarhul României a împlinit luni, 22 iulie 2019, vârsta de 68 de ani. Această aniversare a fost marcată prin rugăciuni de mulțumire aduse lui Dumnezeu pentru realizările recente din viața Bisericii Ortodoxe Române și a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel.

Slujba de Te Deum a fost oficiată de Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, care a transmis și un mesaj de felicitare Patriarhului României.

PS Timotei Prahoveanul a evidențiat mediul în care și-a petrecut primii ani din viață actualul Patriarh al României: satul Dobrești al anilor 50.

Printre persoanele care l-au felicitat personal pe Patriarh s-a numărat și Victor Opaschi, Secretarul de Stat pentru Culte. Sărbătoarea oficială a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel este în ziua de 30 septembrie a fiecărui an, data întronizării Preafericitului Sale în demnitatea de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. ➔

Simona Halep: Maica Domnului e mereu în gândul meu!

Într-un interviu oferit pentru Basilica.ro în contextul primirii celei mai înalte distincții a Patriarhiei Române, Simona Halep și-a mărturisit evlavia pe care o are față de Maica Domnului.

Întrebată care este motivul atașamentului ei față de credință, campioana a mărturisit că dragostea față de Dumnezeu și Maica

Domnului i-a fost insuflată „din familie”. „Niciodată nu m-am ferit să mărturisesc credința în public”, a spus câștigătoarea turneului de la Wimbledon care face mereu semnul Sfintei Cruci pe terenul de tenis și mulțumește Celui de Sus pentru victoriile sale.

Basilica.ro: Aveți un sfânt drag pe care îl invocați mai des când aveți nevoie de ajutor?
Simona Halep: Maica Domnului e mereu în gândul meu!

Basilica.ro: În scrierile Sfinților Părinți se utilizează termeni sportivi pentru a descrie nevoițele duhovnicești sau eforturile spirituale, în special pentru că în ambele domenii este necesară disciplină și perseverență. Cât de mult au cântărit aceste lucruri în atingerea performanțelor sportive?

Simona Halep: Disciplina este cea mai importantă latură a performanței. Perseverența este necesară pentru a putea merge înainte după fiecare eșec.

Basilica.ro: Sunteți foarte atașată de familie. Ați dedicat trofeul de la Wimbledon mamei dumneavoastră. Cât de mult credeți că ajută relația sănătoasă cu părinții în formarea unui tânăr?
Simona Halep: Ca să poți realiza lucruri mărețe în această viață ai nevoie de sprijinul total al părinților. Fără ei consider că nu ai puterea interioară necesară.

Basilica.ro: Pentru a se îngriji de sănătatea trupului, nu doar de cea sufletească, Biserica propune diverse competiții sportive pentru copii la nivel parohial și eparhial. Ce părere aveți despre aceste inițiative ale Bisericii?

Simona Halep: O inițiativă deosebită. Sportul e bun pentru sănătate și pentru relaxare mentală. Toți avem nevoie de energie pozitivă, iar sportul ajută foarte mult!

Biserica a apreciat realizările sportivei în domeniul tenisului feminin de performanță și i-a recunoscut meritul de mărturisitoare a credinței prin distincția „Crucea Patriarhală” pentru mireni. Patriarhul Daniel a spus că Simona Halep este pentru mulți tineri un simbol al hărniciei, perseverenței și speranței”.

„Sunt foarte credincioasă”, a mărturisit sportiva. „Cred în Dumnezeu foarte mult. Știu că fără Dumnezeu nu aș fi putut să ajung aici”, a declarat Simona Halep joi, 18 iulie 2019, la primirea Crucii Patriarhale.

„Slavă Domnului și Dumnezeu să ne binecuvinteze pe toți!”, a încheiat campioana.

'Kyrie eleison'. Mii de persoane în rugăciune la SYDNEY pentru a opri legea care dezincriminează avortul

20 august 2019 | Mii de persoane au protestat pașnic la Sydney într-o ultimă încercare de a opri proiectul de lege care dezincriminează avortul în statul australian Noul Wales de Sud (NSW). Arhiepiscopul grec Macarie al Australiei a fost prezent la proteste alături de credincioșii ortodocși împreună cu numeroși clerici.

La un moment dat, aclamațiile adresate parlamentului NSW au încetat și toți cei prezenți au început să intoneze cântarea 'Kyrie eleison' („Doamne miluiește”).

Părintele Ghervasie din PATRA propus spre canonizare Patriarhiei Ecumenice

27 august 2019 | Sinodul Bisericii Ortodoxe a Greciei întrunit la Atena a anunțat că va înainta Patriarhiei Ecumenice dosarul de canonizare a Părintelui Ghervasie Paraskevopoulos care și-a petrecut cea mai mare parte a vieții la Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului – Girokomeio din Patra. Cunoscut pentru activitatea sa filantropică mai ales în rândul celor 7.000 de refugiați veniți în Patra după Catastrofa din Smirna, Ghervasie Paraskevopoulos a fost o mare personalitate religioasă și culturală în istoria contemporană a orașului.

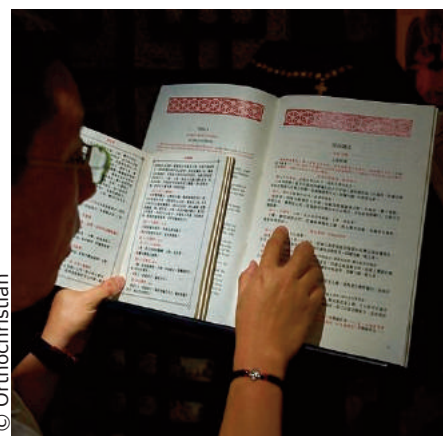

Biserica Ortodoxă a CEHIEI și SLOVACIEI a împlinit 21 de ani de Autocefalie

Biserica Ortodoxă a Ținuturilor Cehiei și Slovaciei a împlinit marți, 27 august 2019, 21 de ani de la obținerea Autocefaliei, acordată de Patriarhia Ecumenică. Această Biserică Ortodoxă Autocefală își are începuturile în secolul al IX-lea, în timpul Sfinților Chiril și Metodie.

Integral pe site ➔

HONG KONG: A fost publicat Octoihul în limba chineză

O ediție a Octoihului cu rânduiala pentru duminicile din an a fost publicată în limba chineză la Editura China Orthodox Press din Hong Kong. Ediția este bilingvă, textul în chineză fiind prezentat în paralel cu cel în limba engleză. Cartea are la bază traducerea realizată de Misiunea Eclesială Ortodoxă din Beijing în secolul 19.

Integral pe site ➔

Sfânta Liturghie în Biserica scufundată din ZAPALNIA după 56 de ani

© steemit images

În ruinele Bisericii din fosta localitate Zapalnia (Bulgaria) a fost oficiată duminică, 5 august 2019, prima slujbă după 56 de ani. În 1965 autoritățile au hotărât construirea barajului de la Zerebchevo, iar locuitorii din Zapalnia au fost forțați să părăsească localitatea. Ultima slujbă, o cununie, a fost oficiată în 26 aprilie 1963.

[Integral pe site ➔](#)

A fost ales noul guvernator civil al Muntelui ATHOS

A fost ales noul guvernator civil al Comunității monastice semi-autonome din Muntele Athos în persoana unui cunoscut proprietar de vase maritime și mare filantrop: Athanasios Martinos. Alegerea lui a fost apreciată de Patriarhul Ecumenic, dar și de Patriarhii de Alexandria și Ierusalim și de Arhiepiscopul Greciei.

[Integral pe site ➔](#)

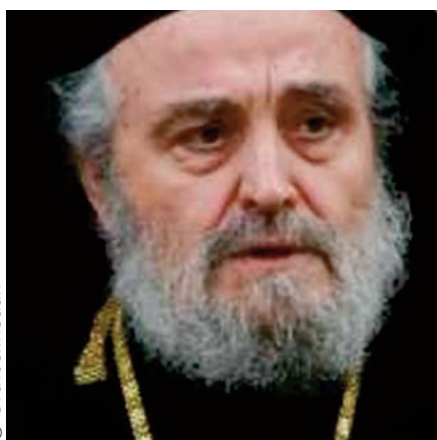
941 ierarhi ortodocși canonici în lume

În întreaga lume există 941 ierarhi ortodocși canonici aflați în funcție, a anunțat Societatea pentru istoria creștin ortodoxă din America.

40% provin din Biserica Ortodoxă a Rusiei, urmată de Patriarhia Ecumenică cu 14% și de Biserica Greciei cu 11%. Biserica Ortodoxă Română se află pe locul al patrulea în lume cu 6% din totalul de ierarhi.

[Integral pe site ➔](#)

Fostul Patriarh al Ierusalimului, Irineu, reabilitat în treapta arhieriei

© Orthochristian

Patriarhia Ierusalimului a anunțat printr-un comunicat de presă faptul că Sfântul Sinod prezidat de Preafericitul Părinte Teofil a hotărât, în ședința din 25 iulie 2019, reabilitarea monahului Irineu în treapta arhieriei și acordarea titlaturii de fost Patriarh al Ierusalimului. În ultima vreme, starea de sănătate a fostului Patriarh Irineu s-a înrăutățit.

[Integral pe site ➔](#)

Icoana de suflet a Sfântului Antipa va fi sărbătorită oficial în Finlanda

© Mănăstirea Valaam

Icoana Maicii Domnului „Dulcea Sărutare” de la Mănăstirea Noua Valaam va fi cinstită anual în data de 11 ianuarie, la o zi după sărbătoarea Sfântului Antipa de la Calapodești. Noua sărbătoare a fost stabilită de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Autonome a Finlandei întrunit sub președinția Arhiepiscopului Leon la Helsinki în 9 august.

[Integral pe site ➔](#)

RUSIA: Mănăstire insulară restaurată cu ajutorul parașutiștilor

Cea mai veche mănăstire insulară din nordul Rusiei, așezământul monahal Spaso-Kamenny, este restaurată cu ajutorul parașutiștilor din cauza greutății cu care se ajunge pe insula din centrul lacului Kubensky. Echipa de parașutiști ajută atât financiar, cât și prin transportul de hrană pe insulă.

[Integral pe site ➔](#)

1.400 DE „TINERI ÎN CETATE”, LA IAȘI

1.400 de tineri au ajuns vineri, 23 august 2019, la Iași pentru a participa la Întâlnirea Tinerilor Ortodocși din Moldova (ITOM) cu tema „Tânărul în cetate”.

Participanții au fost primiți de Mitropolia Teofan al Moldovei și Bucovinei și Serafim al Germaniei, Europei Centrale și de Nord la Catedrala Mitropolitană.

Tema evenimentului, „Tânărul în cetate”, a avut la bază cartea „Creștinul în cetate”, al cărui autor, Adrian Papahagi, a fost prezent la eveniment. El a conferențiat împreună cu Preotul Visarion Alexa în Grădina Palas.

Să iubească și să se bucure le-au recomandat cei doi tinerilor. Atât Preotul Visarion Alexa cât și Profesorul Adrian Papahagi i-au îndemnat să își asume creștinismul „în cetate”, în societate, în lumea în care trăiesc.

Din program au făcut parte o serie de conferințe tip TEDx, dar și un concert de muzică veche românească susținut de Ansamblul Anton Pann.

La finalul întâlnirii, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a spus că tinerii creștini sunt „în cetate” ca „un sânge curat ce alimentează organismul lăuntric care are prea multe impurități”, ca „un oxigen nepoluat”.

Integral pe site ➔

**Voi dați mărturie
că se poate! Se poate să fii
și tânăr și creștin
deopotrivă. Se poate să
mergi și la biserică și să fii
plin de bucurie. Se poate
să fii rob al lui Dumnezeu
și, în același timp, nespus
de liber. O libertate pe care
alții n-o au.**

- Mitropolitul Teofan

MIHAI NEȘU: ORTODOXIA ESTE HARTA PERFECTĂ

© Huff

Prezent prin videoconferință la ITOM, Mihai Neșu le-a vorbit tinerilor despre succes din perspectivă creștină.

Fostul internațional a spus că Ortodoxia este „harta perfectă pentru a reuși în viață” și că în învățăturile Bisericii, ale Sfinților Părinți și ale duhovnicilor lor tinerii pot afla cheia succesului.

Întrebat fiind ce l-a determinat să vină către Ortodoxie, Mihai Neșu a spus: „Neliniștea din sufletul meu”.

„M-am gândit că trebuie să existe ceva mai mult decât lucrurile pe care le aveam când jucam fotbal: bani, mașini etc. (...) Pierzând tot m-am gândit că trebuie să fie ceva mai mult”, a adăugat fostul sportiv.

El a amintit că a fost pe la diverse mănăstiri și a discutat cu oameni de mai multe religii și confesiuni și a ajuns la concluzia că Ortodoxia este singura credință care a rămas neschimbată de 2000 de ani, este „harta perfectă pentru a reuși în viață”.

”Sunt mai fericit decât înainte de accident

Mihai Neșu a amintit provocările care au urmat după accidentarea sa și cum acesta s-a dovedit a fi o binecuvântare pentru el.

„Eu n-am reușit să fac nimic din suferința mea”, a mărturisit cu modestie fostul fotbalist vorbind despre accidentul suferit în mai 2011.

„Dar Dumnezeu, cu timpul, după vreo 3-4 ani așa, mi-a schimbat un pic firea și lucrurile din jurul meu. Am început să cunosc oameni, să îmi fac mai mulți prieteni care zi de zi îmi sunt de folos și care acum formează echipa Fundației Mihai Neșu care face niște lucruri extraordinare pentru copiii cu dizabilități”.

„Din suferința mea Dumnezeu a făcut ceva foarte bun, dar fără multă participare a mea. Singura mea voință era să caut ce e de folos pentru sufletul meu. L-am lăsat pe Dumnezeu să lucreze așa cum știe El mai bine și iată că a reușit să transforme suferința asta într-un lucru minunat”.

„Viața mea s-a transformat din ceva care putea însemna cum zic unii tragedie, blestem, într-o viață binecuvântată. Pot să zic că acum sunt mai fericit decât înainte de accident”.

”Să ne vedem cu toții în Rai!

Tinerii l-au aclamat la finalul conferinței pe fostul sportiv scandând numele său ca pe un stadion de fotbal.

Vizibil emoționat, Mihai Neșu le-a spus că se bucură să vadă atâția tineri „pe drumul bun aproape de Biserică”.

„Vă doresc în continuare să petreceți cu bine acolo, să vă fie de folos sufletelor tot ce învățați (...) Să ajungem cu toții acolo unde vrea Dumnezeu, la sfințenie și să ne vedem cu toții în Rai!”, le-a urat la final Mihai Neșu participanților la ITOM 2019.

Integral pe site ➔

© ASCOR Iași

ASCOR Iași construiește o casă pentru doi copii orfani

Voluntarii Asociației Studenților Creștini Ortodocși Români (ASCOR), filiala Iași, au început demersurile în vederea construirii unei case pentru o familie din satul Glodeni Gândului, comuna Țibănești, județul Iași. Această familie este alcătuită din doi copii orfani de mamă și al căror tată este în spital suferind de semipareză. Copiii locuiesc în prezent într-o bucătărie de vară dezafectată.

Proiectul casei a fost realizat gratuit de arhitecții Iulian Diaconescu și Alexandru Grișco, cu sprijinul Pr. Petrică Lehaci, parohul Bisericii „Sfântul Nectarie” din Iași. ➔

Vom pieri ca popor? INS: Noi statistici privind declinul demografic al României

Declinul demografic al României a accelerat în luna iunie, când s-au pierdut 5.365 de locuitori, față de 2.636 în aceeași lună a anului 2018, în principal din cauza scăderii natalității, arată datele publicate luni, 19 august 2019, de Institutul Național de Statistică (INS).

Biserica Ortodoxă Română susține și încurajează în mod firesc nașterea și creșterea de prunci conform poruncii divine de la crearea lumii (Facere 1:28). În același timp, semnalează și condamnă amploarea avortului în societatea actuală, păcatul care a fost principala cauză a morții în 2018. ➔

© Basilica.ro / Raluca Ene

Mănăstirile Curtea de Argeș, Bârsana și Tismana, pe noile pașapoarte

Mitropolitul Clujului, mesaj adresat de Sf. Moise Etiopianul:

” Îndemnul nostru pentru celelalte comunități creștine este să aibă atenția cuvenită față de comunitățile de romi, care sunt mai sărăcuțe, mai necăjite, mai încercate.

Mama Episcopului Lucian al Caransebeșului a fost condusă pe ultimul drum

Tânăr din Rwanda botezat de Mitropolitul Teofan pe Ceahlău

Catehumenul Teofil Niyigena din Africa a primit marți, 6 august 2019, Taina Botezului la Mănăstirea „Schimbarea la Față a Domnului”, aflată pe Muntele Ceahlăului. Slujba a fost oficiată de Mitropolitul Teofan al Moldovei și Bucovinei. Naș de botez îi este avocatul Andrei Vlădăreanu, inițiator al Fundației umanitare „Love Africa”.
Integral pe site ➔

Sculptură unicat cu Arhiereul Marchian, ctitorul primei școli publice din Botoșani în curtea unei biserici

În Viena se află „icoana soră” a Maicii Domnului de la Nicula

© Basilica.ro / Raluca Ene

Citatul lunii

”Sunt și unii care vor să ne înece, venind în jurul nostru cu tot felul de „ambarcațiuni”, comportându-se ca niște „pirați” care vor să ne smulgă din corabia care este Biserica. Hristos întotdeauna ne transmite acest mesaj: să îndrăznim și să nu ne temem!

- Episcopul Ignatie al Hușilor ➔

În ajunul fiecărei sărbători afli de pe **Basilica.ro** programul ierarhilor cu sprijinul

Interviu cu parohul românilor din **Istanbul**: Frumusețea și roadele misiunii fac provocările lipsite de importanță
Citește pe site ➔

Apel: Fii printre primii ctitori ai mănăstirii românești din inima Irlandei!

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale face apel la bunăvoința celor care doresc să fie printre primii ctitori ai unei mănăstiri românești în inima Irlandei, la Shannonbridge. Mitropolia invită la o colectă pentru achiziționarea locului unde va fi amenajat așezământul.
Detalii pe site ➔

INTERVIU EXCLUSIV | Arhiepiscopul Pimen la împlinirea vârstei de 90 de ani

A învățat întâi smerenia și ascultarea, apoi suferința și oprimarea, s-a bucurat mereu de cultura națională și de credință. A fost de la frate de mănăstire și monah la profesor, pedagog, apoi stareț, paroh, muzeograf, dar și reprezentant al Patriarhiei Române la Ierusalim, exarh, Episcop vicar, apoi Arhiepiscop. Vorbește despre horele din satul natal Greabănu ca și cum ar fi fost ieri, dar înțelege cu înțelepciunea de altădată epoca consumeristă prin care trecem.

Îi are la suflet pe Eminescu, pe Friedrich Wilhelm Foerster, dar și pe Arhimandritul Nicodim Sachelarie sau pe Patriarhul Iustin Moiescu. Le recomandă tinerilor să crească în biserică și Bisericii să le fie aproape.

La împlinirea venerabilei vârste de 90 de ani, Arhiepiscopul Pimen al Sucevei și Rădăuților a fost de acord să pună în fața celor interesați, prin intermediul Basilica.ro, pilda vieții sale și experiența atâtor ani în slujba Bisericii.

I. „Am iubit să fiu ascultător”

Basilica.ro: Părinte Arhiepiscop, vă invităm să vă adresați prin intermediul Agenției de știri Basilica, o echipă de jurnaliști tineri, în mod special tuturor tinerilor români care vor să fie aproape de Hristos, de Biserica Sa, dar nu numai.

Fiecare misiune a avut importanța ei în formarea Înaltpreasfinției Voastre și probabil slujirea arhierască este cea mai importantă. Care ascultare v-a fost mai de folos? Ce ați iubit mai mult?

IPS Pimen: Toate ascultările au fost de folos pentru că am învățat în primul rând smerenia, iar în al doilea rând cum să fac un lucru pe care nu l-am mai făcut: tăierea vocii. În mănăstire nu se poate spune că acest lucru îl iubesc mai mult și pe acesta vreau să-l fac.

Și atunci, dacă este să spun ce am iubit mai mult, este că am iubit să fiu ascultător și să fac lucrul, cum se spune, ca pentru Dumnezeu.

Basilica.ro: Ascultarea deprinsă în mănăstire v-a folosit toată viața?

IPS Pimen: Da. Am întrebat cum să fac și am făcut cum mi s-a spus. Întâi am întrebat. Apoi, dacă am avut o inițiativă, am prezentat-o și mi s-a spus să fac cum am propus sau în alt fel.

Așa am procedat în primul rând când eram

stareț la Putna, în timpul regimului comunist.

Putna, zonă de frontieră, nu putea veni oricine în această localitate, ci trebuia să aibă un document special. De aceea, trebuia să fiu foarte atent și pentru a nu greși aveam nevoie de sfat. Și atunci, la fiecare două săptămâni, cel mult trei, mergeam la Iași, la Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Iustin și spuneam: a venit cutare, m-a întrebat aceasta și am răspuns aceasta, sau vreau să fac acest lucru, se poate face așa sau se poate face așa.

Mă asculta și spunea: așa să faci. Și după ce spunea cum să fac, atunci îmi dădea, în birou, o coală de hârtie și un toc și acolo făceam cererea, cu conținutul convenit cu Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit, pe care o aproba. Niciodată nu am ieșit din cuvântul Înaltpreasfinției Sale și l-am avut ca pe unul dintre sfătuitoari, mai ales în vremea aceea. Așa am crezut că trebuie lucrat: să fiu ascultător. Sigur, au fost situații când nu mi s-a aprobat ceva. Am cerut, de exemplu, să fac gospodăria mai mare și a spus: Nu, deocamdată! Și am venit plângând, însă el știa de ce. Pentru că în vremea aceea trebuia să apară în fața celor de atunci că mănăstirea este pe terminate, nu înfloritoare. Și am făcut permanent ascultare.

II. Ghidul care recită Doina

Basilica.ro: Care slujire v-a fost mai de folos?

IPS Pimen: În perioada cât am fost ghid la Mănăstirea Putna am avut cele mai mari satisfacții sufletești, pentru că acolo trebuia să prezint ceea ce era în muzeu: opere de artă, opere ale credinței noastre.

Istoria Putnei este istoria neamului nostru românesc.

Și acolo, printre alte spuse ale mele, recitam la fiecare grup și poezia Doina de Mihai Eminescu, pe care părintele meu duhovnic, Petru Pogonat, o numea rugăciune românească. Unii se înfricoșau:

Cum să poți spune în vremurile acelea: De la Nistru până la Tisa / Tot românul plânsu-mi-s-a? Și am spus mai departe, încât cineva a mers la Părintele Stareț și i-a spus: «Părinte Stareț, vom fi arestați pentru că Părintele Pimen rostește poezia Doina». Și i-a spus Părintele Stareț: «Fii pe pace!».

Sigur, acest fapt era cunoscut de toată lumea și de cei din conducere și din Securitate și nimeni, niciodată, nu mi-a spus să n-o mai rostesc. Din contră! Când a fost vizita lui Nicolae Ceaușescu la Mănăstirea Putna, în mai 1966, la împlinirea a 500 de ani de la punerea pietrei de temelie a mănăstirii, după explicațiile din muzeu, Emil Bodnăraș vine aproape de mine și-mi șoptește la ureche: «Spune, părinte, Doina și dacă ai vreun necaz, vino la mine». Și mi-a dat cartea de vizită.

Și spuneam despre Eminescu că nu era șovin, ci cu dragoste către toți oamenii, amintindu-le că – se menționează undeva – Eminescu se întâlnește într-o iarnă cu un evreu care aproape era gol-goluț și atunci a luat haina de pe el și i-a dat-o evreului. Și le mai spuneam turiștilor și cuvintele lui Eminescu: Să vină străinii în țară, dar să lucreze cum lucrează și românii! Acesta este un adevăr.

Iată că vine un diplomat englez însoțit de fida unuia mare din Comitetul Central și i-am explicat, dar cu o rezervă, nu cumva să fie un diplomat cehoslovac, mai ales după evenimentele din Cehoslovacia. Și acea persoană care-l însoțea și care terminase Facultatea de Istorie, mi-a spus încetșor:

– Nu am știut că România se întinde până la Nistru!

– Păi, zic: Ați făcut istoria.

– Dar știți Dumnezeuvoastră cum este acum în școală...

– Dar, zic, părinții nu v-au spus nimic?

– Păi, știți ce sunt părinții mei...

Și sigur am avut aceasta satisfacție că la Putna fac cunoscută adevărata istorie și geografie a pământului și țării noastre românești.

Mă întrebă un bătrân, cadru didactic pensionar, în fața bustului lui Ștefan cel Mare lucrat de Oscar Hein, slăvitul voievod fiind înfățișat într-o stare de mare încordare sufletească:

– Mi se pare că Ștefan cel Mare este foarte supărat.

– Zic: Da!

– Dar de ce Părinte?

– Zic: Dacă Ștefan cel Mare ar vrea să organizeze un drum până la cetățile de pe malul Nistrului și e gata să se pornească deodată ar auzi: Măria Ta, și-ai

luat și pașaportul? S-ar da jos de pe cal și s-ar întreba: Cum, să mă duc pe pământul țării mele cu pașaport?!

La Turnul Eminescu, mă întrebă un student dintr-un grup mare de la Timișoara:

– Mai este pământ în urna în care s-a pus, la Congresul studentesc din 1871, țărână adusă din cele patru colțuri ale țării?

– Zic: Nu, căci după ce în 1918 s-a realizat unitatea națională, s-a golit urna de pământul pus de studenți.

– Dar, zice el, să puneți înapoi părinte.

- Zic: Nu se poate, pentru că, spune Eminescu, din pământul nostru trebuie să luăm, nu să cerem. Păi cum să cer pământ dacă vreau să iau din pământul Moldovei dincolo de Prut?!

Basilica.ro: *Mănăstirea Putna a fost mereu cunoscut drept un loc deschis către tineri. Veneau copii la Putna în acea vreme?*

IPS Pimen: Da. Se făcea și catehizare. La muzeu, pe acoperământul de mormânt al lui Ștefan cel Mare se menționează data morții și anii de domnie. Pe piatra de mormânt, lucrată cu 12 ani înainte de moarte – deci Măria Sa și-a pregătit mormântul din timp – nu s-au mai încrustat aceste date pentru că s-a zis: «Ștefan cel Mare n-a murit, el este viu în inimile noastre».

Și le spuneam: Cunoaștem multe despre viața lui Ștefan cel Mare, nu cunoaștem însă data nașterii, pentru că, în trăirea creștină, data cea mai importantă din viața unui om este data morții, pentru că atunci încheiem bilanțul faptelor noastre. Și în învățătura creștină, mai ales prin glasul Sfântului Antonie cel Mare, a gândi la moarte înseamnă nemurire, iar a nu gândi la moarte înseamnă murire.

Dar gândul la moarte este foarte înfricoșător, ca orice frământare a sufletului nostru. Poți să spui frământarea ta oricărei persoane, însă când spui duhovnicului tău ce ai greșit ca să iei iertare, atunci, sigur, te liniștești, mai ales când preotul spune: te iert, te dezleg de păcatele tale.

Ca urmare a acestor cuvinte, foarte multe cadre didactice care veneau cu grupurile și înnoptau în comuna Putna, spuneau: Părinte vrem să ne

III. „E scris în dosarul meu de la CNSAS”

Basilica.ro: *Dacă perioada în care ați fost ghid la Putna a fost cea care v-a adus cele mai mari bucurii, care perioadă a fost mai dificilă în viața Înaltpreasfinției Voastre?*

IPS Pimen: Tot când am fost stareț și ghid la Putna. Pentru că trebuia să știi ce să vorbești, ce să spui fiecăruia care venea la mănăstire și mai ales celor care veneau pentru muzeu, pentru vizitare. Putna, fiind zonă de frontieră, era în vizorul Securității.

- Și mi s-a spus: Părinte, dacă semnalăți un pericol pentru securitatea națională, să ne înștiințați.

- Și le-am răspuns: Dacă este vreun pericol pentru securitatea națională, spun nu dumneavoastră, ci, potrivit rânduielii noastre bisericești, spun Patriarhului, iar Patriarhul spune Procurorului General al Statului.

Dar n-am văzut nici o manifestare

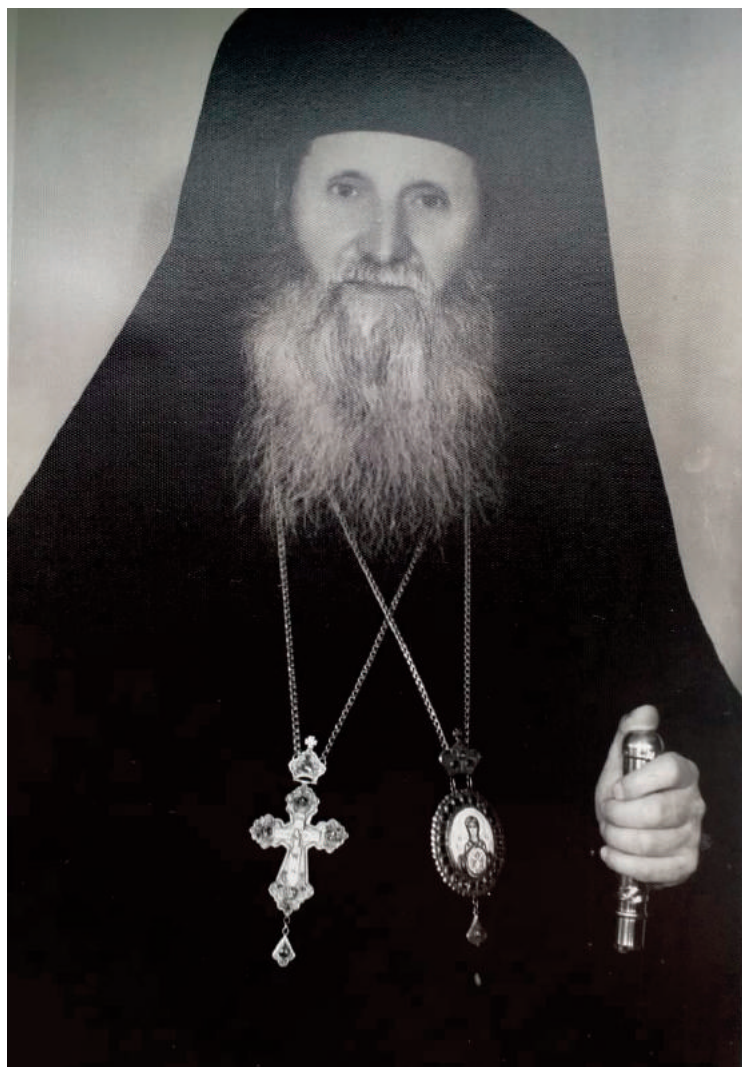
spovedim. Nu ne-am spovedit de mici copii. Atunci îi spuneam Părintelui Iachint (Unciuleac): Bădie (că era mai mare ca mine) – du-te și spovedește, că rămân să ghidez eu.

Așa se făcea atunci catehizarea.

La copii, în fața unui manuscris, spuneam: Vedeți, sunt rânduri drepte, litere frumoase, fără pată de cerneală.

Și știți cu ce se scria atunci? Cu pană de gâscă, dar idei de aur. Astăzi mulți scriu cu peniță de aur, dar idei de gâscă.

Mergeam în fața broderiei Buna Vestire. Spuneam: Uite, arhanghelul Gavriil vestește Maicii Domnului că va naște pe Fiul lui Dumnezeu prin adumbrirea Duhului Sfânt. Maica Domnului n-a înțeles, fiind o taină, o taină venită de la Dumnezeu, a spus: Fie mie după cuvântul tău. Vă place această înfățișare? Iată ce înseamnă ascultarea de cel mai mare: de Dumnezeu, de părinți și la școală.

dușmănoasă, periculoasă, pentru Securitatea Statului. Și a fost foarte greu...

De exemplu, a venit în perioada aceea la mănăstirile Sucevița, Voroneț, Humor și Moldovița un grup de fotografi străini, pentru un album care urma să fie editat în cadrul UNESCO. Au terminat lucrarea și și-au manifestat dorința să viziteze Putna.

Eu m-am pregătit să-i întâmpin, cu jumătate de ceas

mai înainte de ora anunțată; însă, mai înainte cu vreun sfert de oră, vine o persoană pe o motocicletă cu ataș, întoarce în fața mănăstirii și pleacă.

Eu eram obligat să iau numărul motocicletei, însă nu am făcut lucrul acesta.

Când am intrat cu delegația în pridvorul bisericii pe ușa de sud, pe ușa din nord a intrat și persoana ce a venit cu motocicleta și la unul dintre străini i-a strecurat un plic în buzunar. Eu am observat lucrul acesta, dar am mers înainte și am explicat la mormânt, la muzeu și a urmat apoi o tratație, după cum era rânduiala.

La vreo două ore după ce au plecat, vine informatorul din cadrul partidului și mă întrebă:

– A fost ceva deosebit?

– Eu zic: Nimic.

– Probabil că nu ați observat dumneavoastră.

Acel agent al securității sigur a fost ascuns undeva și a văzut, însă fiind și el român nu a spus: Părinte, de ce minți? ci a tăcut și el! Țștia erau oamenii cu adevărat români în timpul regimului comunist!

Altă dată, m-au pus să-l provoc la discuții pe un fost funcționar la ambasada americană, Radu Băncescu.

Și mă tot eschivam, ba că nu l-am întâlnit, ba că era grăbit, ba că ar avea o rezervă față de mine.

Și el aflând, foarte supărat le-a zis: Ce mă tot sâcâiți!? L-ați pus pe starețul de la Putna să mă tragă de limbă! Când au auzit cei de la Securitate, au raportat și șefului mare de la București și au consemnat despre mine: „A trădat legătura cu noi”! E scris în dosarul meu de la CNSAS.

Când trădezi legătura cu ei urmează un glonț sau închis. Și un an de zile au insistat la părintele Mitropolit să fiu mutat de acolo și el tot întreba: Dar ce-a făcut? Și ei nu spuneau că nu le-am dat informații, ci că am avut ieșiri față de străini.

Și, până la urmă, sigur că am plecat, la Văratec, într-o mașină pusă la dispoziție de ei, cu câteva haine și cărți. Nici nu eram sigur că voi ajunge la destinație. La Văratec am avut un fel de domiciliu forțat. Și a venit cineva și mi-a spus: Nu ai voie să ai legătură cu nimeni; doar la biserică și la camera unde ești găzduit. Eu am spus: Dacă sunt așa periculos, atunci puneți-mi cătușele pe mână! Și am plecat din fața lui.

Nu a fost ușor în acele vremuri.

IV. Satul de altădată

Basilica.ro: *Haideți să ne întoarcem la satul copilăriei Înaltpreasfinției Voastre. Cum erau oamenii în acea vreme?*

IPS Pimen: Oamenii erau foarte harnici. În cursul săptămânii, toată lumea era la lucru; după ora opt, dacă mergeai prin sat, nu vedeai decât câte un copil sau un bătrân. În rest toți ceilalți erau la lucru la vie, la livadă, la câmp, la cosit ș.a. Iar duminica, la biserică. Asta era!

La școală, obligatoriu trebuia să știm 10 cântece patriotice pe de rost. Sâmbăta aducea preotul covata cu colivă și traista cu colaci, ne înfruptam și noi, și apoi mergeam la cei săraci cu pachete (colivă și colac). Iarna ne organizam să mergem la câte un bătrân, cu un braț de lemne sau la dezăpezit, iar primăvara pentru a pune în grădină.

Niciodată nu se lua să se mănânce din pom sau din vie sau să se guste miere, înainte de a fi duse la biserică. Oamenii erau cu multă credință și se ajutau unii cu alții. Se sfătuiau unii cu alții.

Femeile erau îndrumate de preotească, mai ales cele tinere. Era această preocupare ca să învețe ce trebuie să facă o creștină ca să păstreze credința și unitatea familiei.

La sărbătorile de iarnă, când se mergea cu plugul, copiii mergeam cu două zile înainte, însă în ajunul Anului Nou mergeau numai flăcăii. Se făcea listă la primărie și se desemnau doi responsabili. Nu aveau voie să bea sau să facă glume nepotrivite, căci erau

trimiși acasă.

A doua zi de Paști se făcea horă, după Vecernie, venea preotul cu câțiva consilieri și așa începea hora. La horă fata stătea cu mama la cerdac, în brațele ei, iar flăcăul o cerea pe

fiică de la mamă la dans. Se făceau și baluri care țineau până la 12, 12 jumătate, iar banii se încasau în folosul obștesc. Și acolo trebuia să fie un consilier și de obicei acolo era tata. Aceasta era rânduiala. Totul era cuviincios. Cele mai frumoase zile erau la culesul viilor. Acolo se ajutau ca și la culesul porumbului. Venea car după car! Când mergeau vitele la păscut, se umplea drumul. Într-un sat de vreo 120 de familii a venit colectivizarea. Mai multe vite erau în satul nostru înainte de colectivizare decât la colectiv, în șapte sate. Așa era! Oameni harnici!

V. Copilăria azi

Basilica.ro: Ce credeți despre faptul că astăzi copiii sunt cu telefonul mobil sau tableta în mâini de la vârstă fragedă? Le folosește? Mai există azi copilărie la fel de frumoasă?

IPS Pimen: Nu! Pentru că astăzi copiii au altă orientare, și în școală și în viața de familie. Copiii nu mai sunt puși să muncească în gospodăria familiei potrivit cu vârsta lor. Nu mai au posibilitatea de a vorbi, de a mângâia, de a paște un animal. Viața la țară este vie, este în deplină desfășurare: când fată oaia și este ger mare mielul este adus în casă. Pășteam vitele în vacanța mare și mai ales duminica mă sculam de noapte le duceam unde era iarba bună ca la ora opt să fiu la biserică să citesc psalmii Utreniei.

Acasă aveam un miel care se obișnuise cu noi, și noi cu el. Într-o zi deodată mielul vine în brațele mele. Mă uit ce să fie, și văd lupul, nu departe. Vitele le pășteam printre păpușoie, cu troscot, mohor. Când întindea vita să ia o frunză, puneam mâna pe bot și spuneam: nu e voie! Și nu lua!

Pentru a arăta cum să ocrotim animalele, în cartea de citire de clasa a doua era o lecție: Doi copii pe marginea drumului văd o broască și se sfătuiesc cum să o omoare. Dar iată că vine un măgar și, când ajunge în dreptul broaștei, o ocolește. Și au înțeles copiii: dacă măgarul ocrotește broasca noi de ce să o omorâm?

Ce educație era în școală!

Dacă citim vechile manuale, firul călăuzitor este educația și instrucția, ceea ce astăzi este mai puțin. Copiii trebuie îndrumați ca să ia contact cu viața aceasta de la țară.

Am fost găzduit în Austria la un silvicultor într-o gospodărie. Acolo avea animale, toate într-un spațiu adecvat. Și aici veneau în mod special elevi pentru a vedea aceste animale.

Informațiile de astăzi sunt seci, pentru că sunt cu scopul de a dirija spre alte sectoare de activitate și nu mai simt bucuria pe care o simțeau ceilalți. Acești tineri trebuie să aibă

Le plăcea munca și să facă lucrul așa cum trebuie, cu multă înțelegere între ei.

pagini cu conținut educativ nu numai informativ.

Basilica.ro: Tehnologia ne aduce, e drept, și facilități, dar ne acaparează în prezent viața. Tinerii sunt mereu în spațiul online. Biserica trebuie să fie prezentă acolo. Care ar fi avantajele și dezavantajele acestei prezențe?

IPS Pimen: Minusurile sunt foarte mari, pentru că trăim într-o epocă materialistă. Este o epocă pur materialistă, care urmărește informarea nu educarea. De aceea Biserica trebuie să se implice pentru înduhovnicirea lumii de astăzi și mai ales a tineretului. Și așa cum pomul mai întâi în pepinieră se formează, la fel și omul. Tânărul, copilul trebuie adus la Biserică pentru că aici se formează; învață cele ale vieții, învață să fie conștiincios.

Tinerii creștini trebuie să călătorească pe marea vieții în corabie bine închegată, adică în Biserică; să cerceteze Biserica și să citească pagini de zidire sufletească. Nu este ușor.

Criza aceasta a fost resimțită în primul rând de Biserica Romano-Catolică în anii '60, când s-a înlocuit dictonul: Lumea în Biserică, cu Biserica în lume.

Părintele Patriarh Daniel a înțeles aceste vremuri și de aceea Biserica merge astăzi mai mult în lume, prin întâlnirile acestea, conferințe, simpozioane, însă să nu se uite de cercetarea Bisericii.

Totul cu bună cumpănire.

Acest lucru ne este arătat și de întâmplarea aceasta: Un tânăr merge la părintele Stăniloae și-i spune: Părinte, sunt foarte tulburat de multe nedumeriri. Vă rog lămuriți-mă! Iar părintele îi spune: Mergi în biserică și stai câteva momente. La fel a doua zi, însă a treia zi tânărul a spus: Părinte, am înțeles! Iată limpezirea gândurilor. Pentru că, de piatră să fii, și tot înțelegi mesajul credinței noastre.

VI. Mentori: de la părinți la sfinți

Basilica.ro: *Înaltpreasfinția Voastră, care v-au fost mentorii în viață, ce modele ați avut?*

IPS Pimen: Multe și prea multe. Prima dată au fost părinții. Puține cuvinte spuneau.

Apoi a fost învățătoarea de la clasele I-IV, ca o mamă.

Sigur rolul principal l-a avut apoi părintele Nicodim Sachelarie. Am primit cartea lui, *Îndrumarea vieții*. Acolo am citit despre viața monahală. Nu știam ce înseamnă călugăria, însă știam că este o viață mai aspră. Citind la strană Psalmii Utreniei am văzut și rânduiala Miezonoapții, și am copiat-o pe un caiet, citind-o singur la miez de noapte în camera mea.

Am purtat corespondență cu părintele Nicodim Sachelarie cât eram la liceu. Toamna, mama a descoperit scrisoarea și a rămas așa îngândurată. Mai târziu părintele Nicodim m-a povățuit și prin viu grai. După ce am intrat în monahism la mănăstirea Neamț și am fost hirotonit, părintele Nicodim mi-a spus: „Să nu cazi din har”!

Alături de părintele Nicodim a fost și părintele stareț Melchisedec Dumitriu. Acesta m-a primit ca frate de mănăstire și elev la Seminar. El mă chema de două ori pe săptămână și mă povățuia spre cele bune. Uneori parcă el se spovedea mie: Eu sunt păcătos, tu însă să nu faci așa!

Părintele Petru Pogonat a fost un alt mare mentor al meu. Când am plecat la Mănăstirea Putna mi-a spus: când vorbești cu bătrâni să vorbești puțin căci ai ce învăța de la ei, și am văzut acest lucru în diferite situații câtă dreptate a avut.

Ajuns stareț la Putna, Părintele Mitropolit Iustin a fost cel care m-a sfătuit mereu. Spunea: Fii cuminte! Și era destul.

Am învățat de la el cum vorbea cu autoritățile, cu cuvinte măsurate. Era foarte deschis! Stătea și asculta și mai spunea ceva pe scurt, deci cu multă răbdare. Avea o intuiție cu privire la ceea ce urmează să se întâmple.

Când au desființat mănăstirile ne chemau la lași cei din Departamentul Cultelor să aplicăm decretul. Mitropolitul îi întreba: Cine va îngriji monumentele? Veți vedea! Și pleca. Au ajuns apoi la vorba lui. De multe ori stătea la masă cu cei ce-l spionau,

Zice proverbul: Nu e greu să trăiești, e greu să cumpănești. Nu contează atât de mult ce spui, ci cum spui. Deci trebuie să fim în mijlocul societății cu mijloacele care sunt acceptate. Așa cum spun mulți, un medicament care este amar este îmbrăcat în ceva dulce, la fel și aici Biserica trebuie să vină cu ceva care nu provoacă repulsie.

dar știa cum să le vorbească.

Apoi a fost Preafericitul Părinte Teoctist. Acesta mi-a spus: Fă ce știi că trebuie făcut pe teren! Eu însă îi spuneam mereu ce fac. Și el era cu mult tact: A venit odată Președintele Departamentului Cultelor, Roșianu, supărat de numărul mare de călugări tineri din mănăstiri, iar Mitropolitul i-a spus: Stați liniștit! Acum îi vezi, mâine nu mai sunt, căci pleacă. Nu le convine. Așa a potolit lucrurile de multe ori, uneori chiar și cu cei de la Securitate care făceau diferite presiuni. Uneori mă încerca să vadă cum reacționez. Dar era bun pedagog și am învățat multe de la el.

Basilica.ro: *Înaltpreasfinția Voastră, aveți evlavie mai mare pentru anumiți sfinți?*

IPS Pimen: Pentru mine, toți sfinții sunt valoroși. Sigur, Sfinții Ierarhi Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare și Cuviosul Pimen rămân cei mai gustați de popor. De aceea am publicat mai multe broșuri pentru credincioși cu extrase din cuvintele lor.

VII. Pentru tineri, mai ales Eminescu!

Basilica.ro: *Care este cel mai de preț lucru pentru un tânăr, pentru formarea sa spirituală?*

IPS Pimen: Așa cum am spus: să cerceteze biserica cât mai des, să citească din literatura patristică și a marilor clasici români și străini.

Să citească cu multă atenție cartea marelui pedagog Foerster, *Îndrumarea Vieții*, unde se arată cum se dezvoltă și se întărește caracterul și se dau și multe sfaturi pentru viața duhovnicească.

Desigur și cartea Părintelui Nicodim Sachelarie, *Îndrumarea vieții*, însă aceasta vorbește mai mult din perspectiva religioasă. Mai sunt și alte lucrări, unele tipărite la noi, ca Tinerii pe marea vieții sau altele care se adresează frământărilor specifice tinerilor astăzi.

Dar mai ales opera lui Mihai Eminescu care, în cuvinte foarte frumoase și pline de înțelepciune, cuprinde toate laturile vieții omului care vrea să fie om de caracter! Mihai Eminescu de mic a fost crescut de bunicul său care a fost cântăreț bisericesc și mi-l imaginez alături de bunicul la strană. Așa cred că s-a format el. Aici este temelia culturii lui: în biserică. ➔

Fanuropita - o prăjitură pentru găsirea lucrurilor pierdute

Explicația acestei practici o găsim în viața sfântului. Când acesta a fost martirizat, fiind acuzat pe nedrept că dorește să ia locul unui împărat, a cerut voie să își facă ultima rugăciune.

Sfântul Fanurie s-a rugat ca orice persoană care va face „o turtă cu ulei și zahăr sau o plăcintă și o va da săracilor, să fie ascultat în orice durere va avea”.

De asemenea, sfântul s-a rugat ca această jertfă să fie și pentru iertarea păcatelor mamei sale, care murise păgână. Dumnezeu a răspuns rugăciunii sale și l-a încredințat că oricine îl va chema pe sfânt în ajutor, va fi ascultat de El.

Există mai multe rețete pentru această prăjitură foarte aromată, dar printre ingredientele tradiționale se numără: făina de grâu, uleiul de măsline, nucile, stafidele, zahărul, scorțișoara și nucșoara. În foarte multe rețete contemporane regăsim în lista de ingrediente sucul proaspăt de portocale. Integral ➔

Fanuropita este o prăjitură grecească, de post, care se aduce ca ofrandă Sfântului Mucenic Fanurie pentru găsirea lucrurilor pierdute, dar nu numai.

Sfântul mijlocește și pentru găsirea drumului în viață, a unui soț sau soții, a păcii sufletești sau a unei persoane dragi. De altfel, în limba greacă, numele sfântului înseamnă „cel ce arată”.

Potrivit tradiției, Sfântul Fanurie a trăit și a fost martirizat în insula grecească Rodos. În secolul al XIV-lea, în timpul unor lucrări la fortăreața din insulă, au fost descoperite ruinele unei biserici. Aici a fost găsită icoana sfântului și 12 scene din martiriul său. Sfintele sale moaște au fost descoperite de niște păstori, câțiva ani mai târziu, într-o peșteră.

„Binele de știut” este revista lunară a Agenției de știri Basilica a Patriarhiei Române. Proiectul a început la finalul anului 2017 și a purtat titlul „Retrospectiva lunară Basilica” până la ediția dedicată lunii decembrie 2018.

Publicația pe care ați parcurs-o este al șaptelea număr care apare sub titlul revista „Binele de știut”.

Revista este distribuită exclusiv online. Poate fi parcursă atât pe ecrane, în format pdf, cât și tipărită.

Fiind un rezumat al evenimentelor religioase din întreaga lume ortodoxă, revista „Binele de știut” poate fi publicată și distribuită în mod gratuit spre informare și folos duhovnicesc. Articolele din revistă reprezintă o invitație la parcurgerea conținutului integral pe site având inserate în pdf link-uri la finalul textului, marcate cu ➔.

Revista Binele de știut apare și în limba engleză sub titlul ‘The Good to Know’.

Nu uita să transmiți și altora Binele de știut!

Citește știrile tale preferate pe aplicația Basilica.ro pentru Android.